Nansie: t Eerste aai

t Eerste aai

Je kinnen nou al hoast t verschil nait meer zain tussen Moeke Klokke en heur kukens. t Binnen nou aalmoal echte hounder worden.

“Nou mout je ais goud noar mie lustern,” zegt Moeke Klokke op n dag, “binnenkört zel Henderk Hoan wel bie joe komen en joe vertellen, dat t tied wordt, dat je n aai leggen goan.”

“n Aai leggen? Mor Moeke, hou mout dat din? Dat hebben wie ja nog nooit doan.”

“Doarom zel ik joe dat ains hoarfien uutleggen,” gaait Moeke wieder, “Henderk Hoan is de boas over ons aalmoal. Wie binnen zo te reken zien vraauwen. En wie mouten doarom doun, wat hai zegt.”

“Hebben wie zulf din niks te vertellen?' wil Nansie Koakelhennen waiten.

“Nee, laiverd,”' zegt Moeke, “doe hest mor persies te doun wat Henderk Hoan wil. Zo gaait dat nou ainmoal bie hounder.”

De hennekukens kieken doar wel wat vremd van op. Tot nou tou het Henderk Hoan zuk sikkom nait mit heur bemuid en nou inains zegt Moeke dat hai heur boas is. Dat is ja n roare boudel.

“As Henderk Hoan dus bie joe komt om mit joe over t aaierleggen te proaten, din mout je goud noar hom lustern,” zegt Moeke Klokke, “en ik kin nou ook nait langer veur joe zörgen. Dat mout je nou wieder zulf doun. Ie binnen nou groot.”

De kukens vinden t mor niks. Ze vinden t zo sneu veur Moeke Klokke. Doar het dij nou n haalf joar zo goud op heur paast en nou mag dat nait meer van Henderk Hoan. Doar zel Moeke wel slim verdrait van hebben.

Mit mekoar lopen ze t haim over en beproaten de zoak. Nou binnen ze ja groot en nou mouten ze veur zukzulf zörgen en aaier leggen as Henderk Hoan dat wil.

Doar kronkelt n dikke wurm. Nansie zugt hom t eerste.

“Kom ains hier,” ropt ze noar heur zusters, “zellen wie dij dikke wurm aan Moeke Klokke geven? Dij het hom wel verdaind. Dat is zo te reken ons ofschaaidskedo.”'

d'Aander hennen vinden dat goud en mit mekoar brengen ze de dikke wurm noar Moeke Klokke. Dij krigt troanen in heur hounderogen as ze t mooie kado zugt.

“Bedaankt heur,” koakelt ze en din sloekt ze de wurm in ainmoal deur. Ze kokhaalst dervan, want zo'n dikke wurm wil aiglieks nait in ainmoal deur heur keelgat. Doarom runt ze haard noar de wotterbakke om hom vot te spuilen.

“Ik mout even mit joe proaten,” heuren ze inains achter heur. Dat is Henderk Hoan.

De kukens schrikken der recht van.

“t Wordt tied dat je ais perbaaiern om n aai te leggen,” zegt Henderk, “ie binnen nou al zo groot en je kinnen nait aaltied omlopen en omdiedeldaantjen. Mörgen verwacht ik van joe d'eerste.”

Defteg stapt hai vot zunder nog ain moal om te kieken.

En doar stoan ze din. Hou mout dat din? n Aai leggen?

Nou het Nansie wel ais heurd dat d'ol hounder din op n legnust zitten goan en huil stief noadinken. Dat zel zai din ook mor ais perbaaiern.

Ze lopt noar t nachthok en zöcht zuk n lekker legnust uut. Ze denkt daip noa over van alles en nog wat. Over Henderk Hoan, over Moeke Klokke en ook over Bertus, de widde hoane van de buren.

En as Nansie doar zo zit te prakkezaaiern, krigt ze inains hail slim pien in t lief. Wat is dat nou? Woar komt dij liefzere nou inains vandoan? De piene kropt deur t liggoam en trekt heur onder bie t steert weer uut.

Hoe, doar komt nog zo'n scheut! Wat is der toch mit heur te doun? Oh, doar krigt ze ook nog pien aan heur gat. t Is net of dij haildal opentrokken wordt. t Liekt wel of ze van achtern n endje omhoog gaait. Weer krigt ze zo'n vrezelke piene en din... schut ter inains wat uut heur en over is t. Hè, wat n gelok!

“Tok, tok, tok, n aai; tok, tok, tok, n aai!” gilt Nansie opgelucht.

Doar komt Henderk Hoan aanrunnen en kikt in t legnust.

“Most ais achter die kieken,” zegt e tegen Nansie en laagt tegen heur.

Dij dut dat en doar zugt ze n prachteg broen aaichie liggen.

Heur eerste aai!

“Goud zo,” zegt Henderk Hoan, “t is n haile mooie. Ik bin slim groots op die.” En doar stapt hai hìn, asof hai t aai zulf legd het.

Nansie runt t haim op om aan ale aander hounder te vertellen wat of der gebeurd is. Moeke Klokke komt ook kieken en krigt weer troanen in d'ogen, as ze dat mooie aai zugt.

En soavends komt boer Willem om de legnusten leeg te hoalen. Hai nemt Nansie heur aai ook mit.

“Wat dut e doar nou mit?” vragt dij aan Moeke Klokke.

“O, hai nemt hom mit noar huus en baargt hom veur die op. Din kinst doe mörgen in dat zulfde legnust weer n aai leggen.”

Henri Wierth

tekening: Maria Rietsema